

Bibliografia:

- ALBERCH, Xavier; BURCH, Josep. **Els masos fortificats del Pla de Salt**. Servei Municipal de Publicacions de Salt, 1991
- ALBERCH, Xavier; BURCH, Josep. **Salt**. Diputació de Girona, 1995
- BIRULÉS, Josep Maria. **Guia d'arquitectura de Girona àrea urbana. Girona, Salt, Sarrià de Ter, Vilablareix**. Triangle ; COAC, 2008. A: Itinerari N. A Salt, Veinat i eixample (pàg. 170-181)
- BOVER i PAGESPETIT, Andreu. **Salt**. Ajuntament de Salt, 2004 (Els Pobles del Gironès)
- BUCH i SERRA, Lluís. **Aproximació al creixement urbà de Salt**. Servei Municipal de Publicacions de Salt, 1988
- CASTELLS i CALZADA, Narcís; COLOMER i ARCAS, M. Assumpció. **Salt, documents per a la història**. Ajuntament de Salt, Diputació de Girona, 1998
- LLINÀS I POL, Joan ; MERINO I SERRA, Jordi. **Guia del patrimoni del Gironès (04)**. Consell Comarcal del Gironès, 2010. [Vegeu: Salt, pàg. 62 - 83]
- **Activitats 2003-2004. Casa de cultura les Bernardes**. Consell Comarcal del Gironès, 2003
- **El barri de la Plaça de Catalunya**. La Farga. Revista de Salt, 124 (setembre, 1991) p. 10-21
- **Les Fonts de Salt**. La Farga. Revista de Salt, 123 (juliol-agost, 1991) p. 18-21
- **Salt: 8 en 1**. La Farga. Revista de Salt, 141 (juny, 1993) p. 8-18
- Sedaño Vila, Carlos ; Pulido Escobar, José Luís. **Projecte de rehabilitació del Mas Sitjar de Salt**. Universitat de Girona. Escola Politècnica Superior. Projecte final de carrera Arquitectura Tècnica 2004-2008
- **Salt : el creixement d'un poble**. A: Punxa. -- Núm. 12 (1991), p. 2-17 [CL 711 SAL]
- **Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic** i elements d'interès històric del municipi de Salt (Ajuntament de Salt)
 - [memòria i catàleg](#)
 - [edificis: fitxes](#) (pdf: 75 pàg.)
 - [conjunts d'edificis: fitxes](#) (pdf: 20 pàg.)
 - [elements: escuts, fornícules, era, safareig...](#) (pdf: 21 pàg.)
 - [monuments](#) (pdf: 14 pàg.)
- Àmbit de protecció del patrimoni arquitectònic i arqueològic
- [Patrimoni arquitectònic de Salt | Jaciments arqueològics](#). Patrimoni.gencat
- Fotos: Antònia Gimbernat (2004/...)

Cliqueu sobre les fotos per ampliar-les

[Mas Llorenc](#)

[La Farga](#)

[Les Bernardes](#)

[Sant Cugat](#)

[Sant Jaume](#)

[Museu de l'Aigua](#)

[Cal Mut](#)

[Teatre de Salt](#)

[Les Vetes](#)

[Coma Cros](#)

[Pavelló d'Esports](#)

[Hospital Psiquiàtric](#)

[Casa de la Vila](#)

[CEIP El Pla](#)

[CEIP Veinat](#)

[Escola bressol](#)

[CEIP La Farga](#)

[CFA Les Bernardes](#)

[Hospital Sta. Caterina](#)

[Piscina coberta](#)

Safareig de les dones

Mas Ribot

Can Pous

Mas Sitjar

CEIP Mas Masó

Biblioteca Pública

Mas Mota

Fàbrica Mulleras

fins al segle XVIII

- [Església de Sant Cugat](#) (plaça de la Vila)
- [La Farga o torre de Santdionís](#) (c/ Sant Dionís)
- [Mas Llorenç](#) (plaça de la Vila)
- [Mas Mota](#) (pl. de Catalunya)
- [Mas Sitjar](#) (camí del Sitjar)
- [Torre Mirona](#) (afores)
- [Cases pairals](#)

des del segle XIX fins avui

- [Les Bernardes](#) (c/ Major)
 - [Cal Mut](#) (travessia Coll)
 - [Can Palmada](#) (c/ Llarg)
 - [Can Pous](#) (pl. de Catalunya)
 - [Casa de la Vila](#)
 - [Oficines](#): pl. Lluís Companys
 - [Policia Municipal](#): c/ Major
 - [Cementiri Municipal](#) (c/ Rocacorba)
 - [La Coma Cros](#) (c/ Sant Dionís)
 - [Era de cal Cigarro](#) (zona esportiva municipal)
 - [Església de Sant Jaume](#) (c/ d'Enric Granados)
 - [Estació del Veïnat](#) (pl. Ciutat d'Olot)
 - [La Gassol](#) (pl. de la Vila)
 - [Hospital Psiquiàtric](#) (c/ Dr. Castany)
 - [Mas Gifre](#) (can Casellas)
 - [Mas Ribot](#) (afores)
 - [El Safareig de les Dones](#) (Les Deveses)
 - [Teatre de Salt](#) (pl. de Sant Jaume)
- [Altres edificacions](#) (des del 1901)

Les Bernardes.

- Casa pairal de la nissaga Vilaseca Tarrés, administradors del Marquès de Camps, consta de dos pisos amb unes galeries laterals porxadades, fou construïda l'any 1868. Durant la guerra civil va ser seu de l'ajuntament i l'any 1939 s'hi instal·laren les tropes del general Franco. El 1941, el metge titular del poble dedicà l'edifici a consultori. L'any 1944, les monges Bernardes van deixar el convent del Mercadal de Girona i s'hi van instal·lar, després de construir-hi els tallers per a la confecció de tapissos i casulles i l'enquadernació de llibres, la capella i la torre. L'any 1979, les monges decidiren traslladar-se al poble de Sant Medir i la Diputació de Girona va comprar l'edifici per convertir-lo en la nova Casa de Cultura de Salt, inaugurada el 23 de juliol de 1983. Acull exposicions, conferències i altres actes culturals... Des del 1995 al maig de 2007, va ser la seu del Centre de Suport del Gironès, de la Universitat Oberta de Catalunya.

Resum històric:

1. Casa pairal de la família Vilaseca- Tarrés fins a l'any 36.
 2. Del 1936 al 39, s'hi instal·la la casa de la vila.
 3. El 1941 és el consultori del metge del poble.
 4. Del 1944 al 1979 el Bisbat compra l'edifici i hi instal·la les religioses de Sant Bernat, les Bernardes. La casa s'adequa i s'hi afegeix la capella i els tallers.
 5. El 1979, el poble ha crescut, és més sorollós i dificulta la vida contemplativa de les monges, que construeixen un nou monestir a Sant Medir. La Diputació compra l'edifici.
 6. El 1981 comencen les obres per adequar-lo com a centre cultural.
 7. El juliol de 1983 s'inaugura com a Casa de Cultura Les Bernardes, amb la presència del president de la Generalitat.
- [Castillón, Xavier. Les Bernardes celebren 25 anys amb una mostra de 152 artistes.](#) El Punt, 29/09/2008
 - [25 anys de Les Bernardes.](#) La Farga. Revista de Salt, 254 (oct. 2008) pàg. 11
 - [Castillón, Xavier. Des del primer dia.](#) Maria Isabel Casal es jubila com a directora de la casa de cultura Les Bernardes de Salt, que va inaugurar fa 28 anys i on ha organitzat centenars d'exposicions. El Punt, 16/10/2011

Casa de la Vila

- **(oficines).** Les oficines de l'Ajuntament ocupen l'edifici dels Germans de la Doctrina Cristiana "els Hermanos". Construït el 1905 amb un sol pis, posteriorment s'amplià a dos. Quan, a principis dels setanta, es van enderrocar les antigues Escoles Nacionals i mentre s'estava construint el nou edifici, va acollir l'escola pública de Salt. La rehabilitació és obra de (De Prada, 1984 - Artal, 1987-89).

- [Inauguració del pavelló i casa de la vila](#). La Farga. Revista de Salt, 74 (gener, 1986)
- **(polícia municipal)**. L'edifici, obra de l'arquitecte [Ricart Giral](#) i [Casadesús](#), va ser construït per la CNT, durant la guerra civil (1937). Concebut inicialment com a sala-cafè annexa a un teatre. L'any 1943 va passar a ser la seu de l'ajuntament i ara acull les dependències de la Policia Municipal.
 - [De La Floreal a la Policia Municipal.- 17190 UniverSALT, 17/06/2011](#)

Cementiri Municipal. Es va construir l'any 1884 perquè el que hi havia al costat de l'església s'havia fet petit.

- [Descalçant arrels de Salt: centenari del cementiri](#). La Farga, 61 (nov., 1984) pàg. 9-14
- [Margarit, Pere. L'antic cementir de Salt. A: "Sant Cugat de Salt : una parròquia mil·lenària" \[Salt\] : Parròquia de Sant Cugat de Salt, 2009. Pàg. 77](#)

La Coma Cros. [c/ sant Antoni-Veïnat] (obra inicial 1850-1855. Obra conjunt 1910-1923 i 1969. Complex d'uns 18.000 m2 de sostre).

- Fàbrica tèxtil del Veïnat. La societat formada per Llach, Portabella i Cia. va iniciar, l'any 1850, les primeres construccions de la fàbrica. L'any 1995 la va adquirir l'Institut Català del Sòl i el 1998 va passar a mans de l'Ajuntament de Salt, que va decidir conservar i rehabilitar aquest edifici singular i emblemàtic per a equipaments públics. A principis de 2004 ha entrat en funcionament la zona de magatzem i tallers de l'Ateneu d'Entitats. La següent fase en aquest sector serà l'habilitació de despatxos i locals socials per a les entitats culturals. Paral·lelament, el 22 de juny de 2004 es van adjudica les obres del projecte de rehabilitació parcial de l'antiga fàbrica Coma i Cros com a [Biblioteca Municipal](#) i restauració dels elements comuns de les naus Kropotkin i annexa. Aquestes obres permetran un salt qualitatiu en el desenvolupament de la [Factoria Cultural de la Coma Cros](#). [\[més informació\]](#)
 - Pla director 2000-2001. J. Domènech i Pou, J. Masó i turon, S. Sunyer prods, M Bosch i Aragó, M. Nogés, A. Sánchez Fortun, arq.
 - Nau oest, 2002. Ramon Artal, Miquel Poch, arq. Àlex Barceló, eng.
 - Sector est, proj. 2005. Enric i Laia Escribà Nadal, arq.

L'antiga guarderia de la fàbrica ara acull la Fundació Privada Parroquial Les Vetes

Església de Sant Cugat [pl. de la Vila]

- Esmentada l'any 882, no en queda res d'aquesta antiga construcció. L'església actual va ser construïda el 1635 i ampliada el 1913. D'arquitectura senzilla, des de la seva ampliació, s'hi entra per la porta lateral. La sagristia i l'habitage del campaner condicionen el conjunt arquitectònic. Durant l'any 2007 es compleixen els [1125 anys del primer esment documental](#) de la parròquia de St. Cugat de Salt. [\[més\]](#). L'església segueix el model de nau central i coberta de volta de canó.
 - Roura, Enric. "[Un mil·lenari molt celebrat](#)". La Farga, 18. Programa suplement d'estiu 2007, pàg. 56-57
 - "Sant Cugat de Salt : una parròquia mil·lenària". [Salt] : Parròquia de Sant Cugat de Salt, 2009.

L'Església de Sant Jaume (1972).

- Obra de Joaquim Masramon, fou beneïda i oberta al públic el 25 de juny de 1972, pel llavors arquebisbe de Barcelona Dr. Jubany. És la parròquia de la zona del Veïnat i es va construir per substituir l'església de l'antic convent de les monges clarisses, quan aquest va ser enderrocat per urbanitzar el carrer Abat Oliba i l'actual plaça de Catalunya. Més informació:
 - [XXV Aniversari de la Parròquia de St. Jaume](#). Revista de Salt, 144 (nov.-des., 1993) p. 20-22
 - Caldas i Bosch, Àngel. "Notícia d'una parròquia : Sant Jaume de Salt : 1965-1995". Salt : la Parròquia, 1998.

Estació del Veïnat.

- És un edifici de planta baixa, de 126 m2, que en un principi tenia una cotxera de 40 m2 que més tard va ser enderrocada. Durant molt de temps va ser habitatge i ara és la seu de l'Estació Jove i del Punt d'Informació juvenil de la vila. Uns 800 m més cap a l'oest, s'hi trobava el baixador, una petita caseta construïda el 1950 i que ja ha estat enderrocada.

La Farga o Torre de Santdionís (s. XIV-XVII).

- El seu nom prové de la família Santdionís, ciutadans de Girona. Es troba al peu del que va ser el camí ral d'Amer i al costat de la sèquia Monar. Al s. XIV el lloc era conegut com a mas Feixes, però no se n'ha conservat res de la seva estructura. Molt probablement, a principis del s. XVI, els Feixes aixequen un nou casal a sobre o molt a prop de l'antic mas. Aquest sí que és l'origen de la torre actual. La Farga és una torre de defensa quadrangular de 5x5,5 m a la base i amb 15 m d'alçada. Junt amb la torre, s'aixeca un cos rectangular de 10x12 m amb planta i pis. El motiu de construir una torre a costat d'un mas podria ser la seva defensa, en una època en què el bandolerisme i els conflictes sovintegen, o si més no, la representació simbòlica de poder, vigilància i control. La proximitat a la sèquia ofería la possibilitat d'aprofitar l'aigua per a les activitats manufactureres. El 1513, els propietaris del mas tenen dos molins, un de fariner i un de draper.

La Gassol i la Monar tèxtil. Fàbriques tèxtils de Salt. La seva guarderia, durant un temps va ser l'Escola de Belles Arts i ara és un

Hospital Psiquiàtric. [c/ Dr. Castany, parc hospitalari Martí i Julià]

- Inaugurat el 1891, a l'edifici del Mas Cardell, per a l'atenció d'un nombre molt reduït de malalts, el 1902 es va aixecar el primer pavelló i en següeren d'altres al llarg de la primera meitat del segle XX. Es va fer una ampliació a començaments del vuitanta i ara s'hi torna a treballar.

- [més informació]. Veure: "Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic"
- Glogowski, Luciana. **Del manicomi al Parc hospitalari**. 17190 UniverSalt, 2 (gener, 2012) pàg. 34-38
 - Duplay, Laure. **Cronologia de l'evolució de l'hospital** i, en paral·lel, l'evolució dels termes utilitzats per anomenar els interns i el Psiquiàtric. 17190 UniverSalt, 2 (gener, 2012) pàg. 38
- Astorch, Núria. **Vuit segles d'hospitalitat**. L'hospital Santa Caterina va néixer per ajudar els pobres i ara és un hospital modern que atén malalts. El PuntAvui, 3/2/2013
- Mas original anterior al 1354
- Reforma 1891-1905. Arquitecte Manuel Almeda
- Pavellons 1921. Arquitecte Joan Rubió Bellver
- Altres 1915 i 1934. Arquitecte Francesc Folguera
- Nou centre 2001-2003. Arquitectes Manuel Brullet i Albert Pineda

Mas Gifre (can Casellas).

- Situat prop de Torre Mirona, és un edifici de planta baixa i dos pisos. La seva característica principal es troba a les finestres en arc de les golfes.

Mas Llorenç [pl. de la Vila]

- Es troba al nucli antic de Salt, just a costat de l'església parroquial de Sant Cugat. La torre és l'element més antic i es caracteritza pels seus elements defensius: un conjunt de 16 espitlleres de ballesta, de les quals se'n conserven 10. Possiblement l'origen de la torre fou la protecció de la comunitat de pagesos i els molins i ja devia existir al segle XII, més tard al llarg del segle XVI, la torre es va reformar i adaptar a les noves armes i també es va construir un petit reducte fortificat al costat. Va ser a principis del segle XVII quan es va aixecar l'edifici annex a la torre. Des dels primitius Llorens, el mas va passar per diferents propietaris i masovers fins que va ser abandonat el darrer terç del segle XX.

La restauració i rehabilitació per fer-ne la seu del nou Museu de Recursos Hidràulics, va estar a càrrec de l'arquitecte Ramon Artal i l'aparellador Francesc Bosch (1986-1981). A partir del desembre de l'any 1996 s'inauguraren unes sales d'exposicions temàtiques dedicades a explicar el procés i l'evolució històrica, social i econòmica d'un territori (una part del curs mig del riu Ter que aniria des de la presa del Pasteral fins a Salt) a partir de l'aigua, és el Museu de l'Aigua. El 2007 es decideix que el Museu passi a la Factoria Cultural Coma Cros i actualment Mas Llorens acull l'Escola de Belles Arts.

Torre quadrangular, amb cantoneres carejades, d'origen anterior al s. XIII. L'obra renaixentista basteix una escla de cargol que permet de vincular-la al mas i en minva el caràcter defensiu per ennoblir-la amb finestrals.

- Més informació:
 - Turon, Jordi ; Alberch, Xavier ; Mateu, Lluís [il.]. La rehabilitació del mas Llorens. Museu dels Recursos hidràulics-Museu de Salt, 1991
 - La Farga. Revista de Salt, 122 (maig-juny, 1991) p. 14-21
 - Alberch Fugueras, Xavier; Burch Rius, Josep. Memòria de les excavacions arqueològiques efectuades al Mas Llorens de Salt. (1988-89) (231 pàg.) [www.calaix.gencat.cat]

Mas Mota.

- El mas Mota és una antiga masoveria agrícola del segle XVIII. El Mas Mota estava dividit en dues parts i al llarg del temps sempre hi havien viscut dues famílies. Segons consta en documentació dels antics propietaris, que eren els Puig (Can Pous), en el segle XIX hi havia la família Mota. El motiu de "can Mericana Seca" amb què també s'ha denominat vé d'un renom en què es coneixia una de les famílies que hi va habitar. L'ajuntament va comprar l'edifici als antics propietaris i l'any 1985 es va fer la primera rehabilitació, que va anar a càrrec de l'arquitecte Escribà-Nadal, i el va convertir en un centre social. Anys abans, el mas Mota havia estat en perill ja que l'any 1979, quan Salt estava annexat a Girona, hi havia un projecte per enderrocar-lo i adequar l'espai com a zona verda. [El Tut. Revista municipal de Salt - març, 2010]
 - Diari de Girona, 21/03/2010 | El Tut, març 2010, pàg. 4-5
 - **El barri de la Plaça de Catalunya**. La Farga. Revista de Salt, 124 (setembre, 1991) p. 19

Mas Ribot [sector Torre Mirona]

- El mas Ribot va ser la casa pairal dels Marquesos de Camps. Molt més senyorial que els altres masos de Salt, l'edifici actual és el resultat de la restauració que, a la segona meitat del segle XIX, va fer l'arquitecte Francesc d'Assís Corrons. Des d'aquesta restauració, la casa té un aspecte neo-renaxentista i la torre perd el seu caràcter defensiu. L'obra inicial data del 1604.

Mas Sitjar [camí del Sitjar]

- Situat a prop del camí que anava de Palau a Salt i del que venia d'Aiguaviva i Vilablareix. Anteriorment al mas existí una torre de planta rectangular de tres pisos d'alçada, amb espitlleres que van perdre la seva funció quan es construï el casal adossat a la torre. El 1469 la notable fortificació de la casa va ser de gran servei a les tropes comandades pel duc de Lorena.
 - Sedaño Vila, Carlos ; Pulido Escobar, José Luís. **Projecte de rehabilitació del Mas Sitjar de Salt**. Universitat de Girona. Escola Politècnica Superior. Projecte final de carrera Arquitectura Tècnica 2004-2008 [document 1] | [document 2]. Més informació: <http://hdl.handle.net/10256/1135>
 - Mas el Sitjar (Cigiario). Portal Gironí d'Història i Genealogia (www.bohigas.com)
 - Merino i Serra, Jordi. Obres de millora dels accessos al peatge Girona - sud de l'autopista A-7 des de l'antiga carretera N-II. Mas Sitjar, 2000-2001 (134 pàg.+12 imatges) [www.calaix.gencat.cat]

Mulleras, fàbrica. Antiga fàbrica Mulleras del Veinat que va desaparèixer arran d'un incendi l'any 1909 [fitxa del pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic de l'Ajuntament de Salt]. Dades històriques:

- 1846.- es constitueix la societat Ramió i Cia i l'any 1855 es creen dues fàbriques al Veïnat.
- 1861.- Pere Ramió instal·la una fàbrica a la travessera de Sant Antoni.
- 1909.- es crema la fàbrica Mulleras.

Cal Mut. És un exemple dels habitatges urbans del vell Salt. Es caracteritza per una espectacular renglera de finestres en arc. La part davantera, que dona al carrer Vidal i Barraquer, conserva una curiosa façana i un pati molt interessant.

- Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic: edificis, pàg. 6-7
- Clara, Josep. Sobre la família Mut. La Farga, 10 (març, 1980) pàg. 11

Can Palmada. Al carrer Llarg, va ser casa consistorial, a la planta baixa, fins al 1936 i escola pública a la planta pis, fins al 1929.

Can Pous. - [[Bibliografia](#)]

- Seu de la família Puig, inclosa per l'Ajuntament de Salt en el llistat d'elements d'interès històric del municipi continguts en el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de la vila.
Es troba a la plaça de Catalunya.
Edifici de caire senyorial del 1913 (data inscrita en la clau de la dovella de la porta principal) De planta gairebé quadrada i dos pisos, amb teulat a quatre vents i torreta o glorieta a la part superior. Les obertures de la façana principal amb arc escarçer, tres a cada pis. Les línies d'imposta de cada pis decorades amb un fris de rierencs petits i elements ceràmics al fris superior. El remat de les obertures es soluciona amb un fris decoratiu de rajol vermell. La combinació de pintura (groc i blau) i dels materials emprats remarca el caràcter senyorial de la finca, tot i que el conjunt és d'una gran senzillesa. L'edifici es troba aïllat i voltat d'una tanca, amb pati, horta i arbrat. Tot i ser un edifici dels inicis del segle XX, és un dels exemples millor conservats de masia urbana típica del segle XIX. Per les seves característiques i ubicació, amb el mas Mota, són els únics testimonis de la vessant més agrícola del barri del Veïnat (un barri eminentment obrer nascut a redòs de la fàbrica tèxtil Coma Cros). Can Pous és l'edifici que ha d'explicar a la posteritat unes formes de vida rural urbana enmig de blocs de pisos. A més la seva ubicació a prop del que fou el convent de les Clarisses i posteriorment la presó, pot afegir nous arguments per preservar la memòria de la ciutat.

El Safareig de les Dones.

- Safareig descobert tapiat per un mur de pedra rierenca i rajol vist. Recinte quadrangular situat al marge dret del camí de les Deveses, a uns 80 cm. per sota de la cota del camí. Bassi també quadrangular, amb alimentació i desguàs per sèquies de rec. Construcció original de pedra de riu i rajol destruïda pels aiguats de 1940.
 - Els seus orígens es remunten a l'any 1889
 - Reconstrucció de 1952 amb el mateix sistema hidràulic.
 - Rehabilitació de 2004: consolidació del mur de tancament amb obra de rajol i restauració del paviment i bassi, exposant les cates realitzades.

Element arquitectònic del segle XX que ajuda a entendre una forma de vida avui en desús. Espai de gran valor social molt arrelat a la ciutadania atès que era un lloc en el qual s'hi rentaven peces de roba grans. També ens serveix com a objecte per entendre les funcions i necessitats de l'aigua, industrials, regadiu i, en aquest cas, domèstiques.

Bibliografia

- Torramadé, Ramon. El Safareig d'en Jocaloves. La Farga, 137 (gen. 1993) p. 6-7
- Vila, Jordi. El Safareig de les Dones (llegenda). La Farga, 198 (feb. 2003) p. 8
- Moció presentada pel grup municipal ICV-IPS pel canvi de nom del Safareig de les Dones pel de Safareig de can Jocaloves
- Fitxa del pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic de l'Ajuntament de Salt

Teatre de Salt. El nou Teatre de Salt (Projecte 1986-1996. Obra 1997. Arquitectes M. Bosch, M Nogués, F. Domínguez, A. Blázquez, Ll. Guanter) ocupa l'antic edifici del Patronato Catequístico, que es va construir el 1955, el 1962 s'anomenava Patronat Parroquial i el 1984 es convertí en l'Ateneu Saltenc Can Panxut.

Bibliografia

- CORTADELLAS, Xavier. "El Teatre de Salt" [en línia]. Revista de Girona www.revistadegirona.cat, 1997, número 185. Data de la consulta: 22 de setembre de 2008
- Birulés, Josep Maria. Guia d'arquitectura de Girona àrea urbana. Triangle ; COAC, 2008

Torre Mirona.

- Situada a l'entrada occidental del poble, el seu nom prové de la família Miró, que fou qui la va fer edificar en el lloc on hi havia hagut l'antic mas Nou. La torre, de planta quadrangular i amb molt poques obertures, fou construïda a mitjan del segle XV. A finals del segle XVI, els Miró abandonen Salt i van a Ullastret però el topònim perdura, tot i que la torre passa per diferents propietaris.

Cases pairals de Salt

Altres edificacions

.../1900

- Convent de Santa Clara (1881) [era a l'actual pl. de Catalunya, està enderrocat]
- Estació del Veïnat (1895). Ara hi s'hi troba l'Estació Jove

1901/1950

- Cal Cigarro (c/ de Josep Aguilera)
- Can Casellas (c/ Sant Dionís)
- Can Torras (c/ Llarg)
- Casa Bover (c/ Esteve Vila, 12), de l'any 1914
- Casa del c/ Major, 239, habitatge del 1909
- Casa Escalé (c/ Major, 262)
- Casa Juncà (c/ Major)
- Casa Vidal (plaça Verdaguer) Va ser ampliada en un pis l'any 1942 per l'arquitecte Joaquim Masramon
- Casal Saltenc (C/ Major), del 1932. La reforma del 1987 li va fer perdre part de la seva essència
- L'Escorxador Municipal, obra del 1929. Deixà de funcionar el 1986 i ara acull un taller ocupacional
- Col·legi La Salle (1905)
- Fàbrica tèxtil Coma Cros (1929) - Guarderia laboral (1954) (ara Les Vetes)

1950/2000

- El Grup de San Cugat "cases barates" es van inaugurar el 1956, com a resultat de la política d'habitatge portada a terme per l'Obra Sindical del Hogar. El grup, fet a partir del model de les Siedlungen promogut per l'nacionalsocialisme alemany, destaca pels seus habitatges de planta baixa i pis (amb pati i fins i tot jardí davanter en alguns casos) i la plaça porxada de Sant Cugat.
Vegeu: *"50 anys del barri de Sant Cugat. Les cases barates de Salt"*. Associació Cultural i Recreativa del Veïns del Grup Sant Cugat, 2006
- El Grup Verge Maria, al Pg. Marquès de Camps, construït pel Patronato Provincial de la Vivienda i inaugurat el 1962 (arquitectes Claret-Bosch)
- El Grup de la Caixa Provincial (1964), al carrer Major, obra de l'arquitecte Joaquim Masramon. Acull habitatges, la sucursal de la Caixa de Girona i la Biblioteca Jaume Ministral.
- El "gratacels" al passeig dels Països Catalans, construït a finals dels 60.
- El Grup Sindical d'Habitatges de Sant Jaume situat entre la plaça Lluís Companys i el carrer Torras i Bages, es va inaugurar l'any 1970.
- **CEIP La Farga**. El primer edifici de les Escoles Nacionals es va construir el 1929, en uns terrenys cedits per Pere Coll i Guitó. L'arquitecte fou Isidre Bosch. Aquest edifici es va enderrocar i el 1971 es comença la nova escola que es va inaugurar el 22 d'octubre de 1973.
- CEIP Silvestre Santaló (1976)
- Institut Salvador Espriu (1977)
- Escola Maçana (1982) obra de Francesc Hereu
- Mercat Municipal, construït el 1982 i rehabilitat el 2004
- Escola del Pla (1984) de Carles Bosch i Genover
- Pavelló Municipal d'Esports (1985) d'Enric Bayona amb col·laboració amb Pere Prada
 - Inauguració del pavelló i casa de la vila. La Farga. Revista de Salt, 74 (gener, 1986)
- Biblioteca infantil Massagan a l'edifici de l'antic Mercat Municipal (ara enderrocat). Obra de Ramon Artal (1989)
- CEIP del Veïnat [c/ Enric Granados] (obra 1988-1991. Arquitectes: Oriol Bohigas, Josep M. Martorell i David Mackay, A. Puidomènech. P. Falcone, col. i Isolda Gilabert, apar.)
 - Més informació: La Farga. Revista de Salt, 119 (febrer, 1991)
 - [més informació]
- Residència Les Vetes. La Farga. Revista de Salt, 147 (març-abril, 1994) p. 12-18
- Casa Vidal Boix [c. de Josep Aguilera. Habitatge familiar] (Projecte 1988-92. Obra 1994). Arquitectes: Manel Bosch, Fernando Domínguez, Montse Nogués, Bñázquez Guanter.
- Casa del Veïnat [cantonada c/ Josep M. de Sagarra-c/ Anselm Clavé. Habitatge familiar] (obra 1996-1997. Arquitectes Josep Pla de Solà-Morales i Jordi Paulí)
- Bloc del Passeig [cantonada c/ Major - c/ Enric Granados] (obra 1996-2000. Arquitectes Jordi Paulí, Josep Pla de Solà-Morales)
- Casa Ferrer Picó [c/ Lluís Millet-C/ Josep M. de Sagarra-Veïnat. Habitatge familiar] (obra 1999-2001. Arquitectes Miquel Ferrer i López i Xavier Masgrau i Dotras)
- Habitatges arrenclarats [c/ Maria Mercè Marçal-Pla de Vallvera. 9 habitatges familiars] (obra 1999-2002. Arquitectes: Josep Pla de Solà-Morales i Jordi Paulí)
- Apartaments per a joves [c/ Enric Prat de la Riba-La Maçana. 24 apartaments] (obra 1999-2003. Arquitecte Adrià Felip)
- Escola Bressol Municipal "El Lledoner" (2003)
- Hospital de Santa Caterina [c/ dr. Castany. Parc hospitalari Martí i Julià] (2001-2004). El projecte arquitectònic és obra de l'equip d'arquitectes Albert de Pineda i Manuel Brullet [més informació]
- Piscina coberta municipal (2004)
- Habitatges a Ca la Sileta [c/ Llarg-c/ Mollera-c/ de Sant Joan. Habitatges familiars](Projecte 2002. Obra 2004-2007. Arquitectes Josep Pla de Solà-Morales i Jordi Paulí)
- CEIP Mas Masó [c/ Pep Ventura-C/ Rosa Leveroni-c/ Pau Masó-Veïnat] (obra 2003-2006. Arquitectes: Sergi Serra, Marta Adroer i Oriol Ribera) [més informació]
- Biblioteca Pública de Salt (2006)
- Llar d'infants El Carrilet (2007)
- IES Vallvera (2008)
- Seu d'Endesa (2009). Obra dels arquitectes Jaume Alòs i Josep M. Defaus, consta de dos cossos rectangulars amb diferents alçades destinats a oficines, separats per un cos central com a nucli de serveis i accessos. La part més alta té planta baixa i dos pisos, i el cos més petit, planta baixa i un pis. Hi ha un tercer nucli central de comunicacions verticals, serveis i accessos, on s'ubiquen els ascensors i els grups de clima. [Diari de Girona, 07/11/2009] | El Punt, 02/10/2009

2010/...

- [Comissaria de la Policia Local \[Diari de Girona, 17/05/2010\]](#)

Guia de Girona

- [Pedres de Girona](#)

[inici](#) | [col·lecció local](#) | [mapa web](#)